

и то такеишъ, какенто само дѣшата ни може да жее. Като е тѣй защо да са боимъ отъ смъртъта?

Ты ще кажешъ: азъ са боа отъ смъртъта за тѣй, защото сѣмъ грѣшенъ, а на грѣшнытъ ще е злѣ сѣдѣзъ смъртъта: тѣхъ тамъ гы чакатъ мѣжы.—Ѣй тѣзи товоа причина на страха ти е основателна: на грѣшнытъ на онзы свѣтъ наистенна ще е злѣ. Ахъ! и дѣйстви-телно, сѣдшатели, какъ ще са покажемъ на онзи свѣтъ съ грѣховеѣ си? Грѣховеѣ и тѣка по-нѣкогажъ ни мѣчатъ, растреперватъ и безпо-коятъ; а тамъ никога нѣма да ни оставатъ въ спокойствіе. Сега ный оѣе не гы видимъ на пѣзано, а тамъ тѣ ще ни са покажатъ въ всичката си гнѣсота; сега ный много отъ грѣховеѣ си незнаимъ и не сѣзнаваме; а тамъ всичкыѣ ще ѣзнаимъ, всичкыѣ ще ни додатъ на ѣмъ, и нито отъ единъ можемъ са отрѣче! Тѣй е, грѣшника като спомѣнѣва смъртъта, има за какво да са плаши. Но и тѣкъ размысли: отъ смъртъта ли трѣва да са боимъ?—вижъ че не е отъ смъртъта, а отъ грѣховеѣ, защото тѣ а праватъ страшна да е. И тѣй зарѣчи са отъ да грѣшишъ, омый грѣховеѣ си съ сѣлзыѣ на показніето, изгладн гы съ добры работы, а отъ смъртъта—не бой са. Страхѣвай са да грѣ-шишъ, а да ѣмрѣеши нѣма защо да са боимъ.

Но ты ще речешъ: Какво да сторѣжъ? мене не ма е страхъ да грѣежъ, искренно показніе не